

משנה מסכת יומא פרק א

משנה א שבעת ימים קודם יום הכפורים מפרישין כהן גדול מביתו ללשכת פלהדרין ....
משנה ב כל שבעת הימים הוא זורק את הדם ומקטיר את הקטורת ומטיב את הנרות ומקריב את הראש ואת הרגל...
משנה ג מסרו לו זקנים מזקני בית דין וקורין לפניו בסדר היום ואומרים לו אישי כהן גדול קרא אתה בפוך שמא שכחת או שמא לא למדת ערב יום כפורים שחרית מעמידין אותו בשער מזרח ומעבירין לפניו פרים ואילים וכבשים כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה:
משנה ד כל שבעת הימים לא היו מונעין ממנו מאכל ומשתה ערב יום הכפורים עם חשיכה לא היו מניחים אותו לאכול הרבה מפני שהמאכל מביא את השינה:
משנה ה מסרוהו זקני בית דין לזקני כהונה והעלוהו לעליית בית אבטינס והשביעוהו ונפטרו והלכו להם ואמרו לו אישי כהן גדול אנו שלוחי בית דין ואתה שלוחנו ושליח בית דין משביעין אנו עליך במי ששכן שמו בבית הזה שלא תשנה דבר מכל מה שאמרנו לך ...

פרק ג משנה א אמר להם הממונה: "צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה"; אם הגיע – הרואה אומר: "ברקאי!" מתתיא בן שמואל אומר: "האיר פני כל המזרח עד שבחרון?" והוא אומר: "הן".

משנה ג אין אדם נכנס לעזרה לעבודה אפילו טהור עד שיטבול.
חמש טבילות ועשרה קדושין טובל כהן גדול ומקדש בו ביום וכולן בקדש על בית הפרוה חוץ מזו בלבד:
משנה ד פרסו סדין של בוץ בינו לבין העם. פשט ירד וטבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש, וקדש ידיו ורגליו. הביאו לו את התמיד... קבל את הדם, וזרקו. נכנס להקטיר קטורת של שחר ולהטיב את הנרות ולהקריב את הראש ואת האברים ואת החביתין ואת היין:
משנה ו הביאוהו לבית הפרוה; ובקדש היתה. פרסו סדין של בוץ בינו לבין העם... ירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי לבן לבש וקדש ידיו ורגליו:

משנה ח בא לו אצל פרו. ופרו היה עומד בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב והכהן עומד במזרח ופניו למערב. וסומך שתי ידיו עליו ומתודה. וכך היה אומר: "אנא השם עויתי פשעתי חטאתי לפניך אני וביתי אנא השם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ושפשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי ככתוב בתורת משה עבדך (ויקרא ט"ז) כי ביום הזה יכפר עליכם וגו'". והן עונין אחריו "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד":

משנה ט בא לו למזרח העזרה לצפון המזבח הסגן מימינו וראש בית אב משמאלו ושם שני שעירים וקלפי היתה שם ובה שני גורלות ....
פרק ד משנה א טרף בקלפי והעלה שני גורלות אחד כתוב עליו "לשם" ואחד כתוב עליו "לעזאזל". הסגן בימינו וראש בית אב משמאלו אם של שם עלה בימינו הסגן אומר לו אישי כהן גדול הגבה ימינך ואם של שם עלה בשמאלו ראש בית אב אומר לו אישי כהן גדול הגבה שמאלך. נתנן על שני השעירים ואומר: "לה' חטאת... והן עונין אחריו: "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד".

משנה ב קשר לשון של זהורית בראש שעיר המשתלח והעמידו כנגד בית שלוחו ולנשחט כנגד בית שחיטתו. **בא לו אצל פרו שניה** וסומך שתי ידיו עליו ומתודה. וכך היה אומר: "אנא השם עויתי פשעתי חטאתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך **אנא השם** כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ושפשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך ככתוב בתורת משה עבדך (ויקרא י"ו) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו". והן עונין אחריו: "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד":

משנה ג שחטו, וקבל במזרק את דמו. ונתנו למי שהוא ממרס בו, על הרובד הרביעי שבהיכל, כדי שלא יקרוש. נטל מחתה ועלה לראש המזבח ופנה גחלים אילך ואילך וחותרה מן המעוכלות הפנימיות וירד והניחה על הרובד הרביעי שבעזרה:

משנה מסכת יומא פרק א משנה א הוציאו לו את הכף ואת המחתה וחפן מלא חפניו ונתן לתוך הכף... נטל את המחתה בימינו ואת הכף בשמאלו היה מהלך בהיכל עד שמגיע לבין שתי הפרוכת המבדילות בין הקדש ובין קדש הקדשים וביניהן אמה... החיצונה היתה פרופה מן הדרום והפנימית מן הצפון מהלך ביניהן עד שמגיע לצפון הגיע לצפון הופך פניו לדרום. מהלך לשמאלו עם הפרוכת עד שהוא מגיע לארון. הגיע לארון נותן את המחתה בין שני הבדים. צבר את הקטורת על גבי גחלים ונתמלא כל הבית כולו עשן יצא ובא לו בדרך בית כניסתו. ומתפלל תפלה קצרה בבית החיצון ולא היה מאריך בתפלתו שלא להבעית את ישראל:

משנה ב משניטל הארון, אבן היתה שם מימות נביאים ראשונים, ושתייה היתה נקראת, גבוהה מן הארץ שלש אצבעות, ועליה היה נותן:

משנה ג נטל את הדם ממי שהיה ממרס בו נכנס למקום שנכנס ועמד במקום שעמד והזה ממנו אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף וכך היה מונה: "אחת אחת ואחת אחת ושתיים אחת ושלוש אחת וארבע אחת וחמש אחת ושש אחת ושבע". יצא והניחו על כן הזהב שבהיכל:

משנה ד הביאו לו את השעיר. שחטו, וקבל במזרק את דמו. נכנס למקום שנכנס ועמד במקום שעמד והזה ממנו אחת למעלה ושבע למטה; ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא למטה אלא כמצליף. וכך היה מונה: "אחת אחת ואחת אחת ושתיים וכו'". יצא והניחו על כן השני שהיה בהיכל. רבי יהודה אומר: לא היה שם אלא כן אחד בלבד; נטל דם הפר והניח דם השעיר. והזה ממנו על הפרוכת שכנגד הארון מבחוץ אחת למעלה ושבע למטה ולא היה מתכוין וכו'. וכך היה מונה וכו'. נטל דם השעיר והניח דם הפר והזה ממנו על הפרוכת שכנגד הארון מבחוץ אחת למעלה ושבע למטה וכו'...

משנה ה "ויצא אל המזבח אשר לפני ה'" -- זה מזבח הזהב. התחיל מחטא ויורד מהיכן הוא מתחיל מקרן מזרחית צפונית צפונית מערבית מערבית דרומית דרומית מזרחית ...
משנה ו הזה על טהרו של מזבח שבע פעמים ושירי הדם היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון ושל מזבח החיצון היה שופך על יסוד דרומי ...

משנה מסכת יומא פרק ו משנה ב בא לו אצל שעיר המשתלח וסומך שתי ידיו עליו ומתוודה. וכך היה אומר: "אנא השם, עוו פשעו חטאו לפניך עמך בית ישראל. **אנא בשם**, כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעוו ושפשעו ושחטאו לפניך עמך בית ישראל, ככתוב בתורת משה עבדך לאמר (ויקרא טז): "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו". והכהנים והעם העומדים בעזרה, כשהיו שומעים שם המפורש שהוא יוצא מפי כהן גדול, היו כורעים ומשתחיים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

משנה מסכת יומא פרק ו משנה ג מסרו [= את השעיר המשתלח למדבר] למי שהיה מוליכו ...

משנה ד וכבש עשו לו מפני הבבלים שהיו מתלשים בשערו ואומרים לו: "טול וצא! טול וצא!" מיקירי ירושלם היו מלוין אותו עד סוכה הראשונה. עשר סוכות מירושלם ועד צוק תשעים ריש שבעה ומחצה לכל מיל: **משנה ה** על כל סוכה וסוכה אומרים לו הרי מזון והרי מים ומלוין אותו מסוכה לסוכה חוץ מאחרונה שבהן שאינו מגיע עמו לצוק אלא עומד מרחוק ורואה את מעשיו:

משנה ו מה היה עושה? חולק לשון של זהורית; חציו קשר בסלע וחציו קשר בין שתי קרניו. ודחפו לאחוריו והוא מתגלגל ויורד. ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה אברים אברים....

משנה ח אמרו לו לכהן גדול: "הגיע שעיר למדבר!". ומניין היו יודעין שהגיע שעיר למדבר? דרכיות היו עושין, ומניפין בסודרין, ויודעין שהגיע שעיר למדבר... ר' ישמעאל אומר: "והלא סימן אחר היה להם! לשון של זהורית היה קשור על פתחו של היכל וכשהגיע שעיר למדבר היה הלשון מלבין. שנאמר (ישעיה א') אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו".

משנה מסכת יומא פרק ז משנה א בא לו כהן גדול לקרות ... חזן הכנסת נוטל ספר תורה ונותנו לראש הכנסת וראש הכנסת נותנו לסגן והסגן נותנו לכהן גדול וכהן גדול עומד ומקבל וקורא "אחרי מות" ו"אך בעשור"....
משנה ג הביאו לו בגדי זהב ולבש. וקדש ידיו ורגליו ויצא ועשה את אילו ואת איל העם ואת שבעת כבשים תמימים בני שנה דברי רבי אליעזר. רבי עקיבא אומר עם תמיד של שחר היו קרבין ופר העולה ושעיר הנעשה בחוץ היו קרבין עם תמיד של בין הערבים:

משנה ד קדש ידיו ורגליו ופשט וירד וטבל ועלה ונסתפג. הביאו לו בגדי לבן ולבש וקדש ידיו ורגליו. נכנס להוציא את הכף ואת המחיתה. קדש ידיו ורגליו ופשט וירד וטבל עלה ונסתפג. הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו ונכנס להקטיר קטורת של בין הערבים ולהטיב את הנרות. וקדש ידיו ורגליו ופשט, הביאו לו בגדי עצמו ולבש, ומלוין אותו עד ביתו. ויום טוב היה עושה לאוהביו בשעה שיצא בשלום מן הקדש: